

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 750

Warszawa, 20 lipca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marcina Horałę.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Przemysław Czarnecki; (-) Anita Czerwińska; (-) Zbigniew Dolata; (-) Elżbieta Duda; (-) Barbara Dziuk; (-) Leszek Galemba; (-) Szymon Giżyński; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Teresa Hałas; (-) Marcin Horała; (-) Michał Jach; (-) Alicja Kaczorowska; (-) Piotr Kaleta; (-) Jan Kilian; (-) Joanna Kopcińska; (-) Leonard Krasulski; (-) Bernadeta Krynicka; (-) Paweł Lisiecki; (-) Jerzy Małecki; (-) Kazimierz Matusznyi; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskał; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Wojciech Murdzek; (-) Anna Paluch; (-) Marek Polak; (-) Urszula Rusecka; (-) Bartłomiej Stawiarski; (-) Andrzej Szlachta; (-) Ewa Szymańska; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uruski; (-) Piotr Uściński; (-) Rafał Weber; (-) Jerzy Wilk; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Sławomir Zawiślak; (-) Maria Zuba.

Ustawa

z dnia

o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw¹

Art. 1. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543 i 749) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sprawuje nadzór nad Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa w Gdyni (SAR), Centralną Morską Komisją Egzaminacyjną, Akademią Morską w Gdyni, Akademią Morską w Szczecinie, Instytutem Morskim w Gdańsku oraz izbami morskimi i Odwoławczą Izbą morską w Gdańsku z siedzibą w Gdyni na zasadach określonych w przepisach szczególnych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej reprezentuje Skarb Państwa w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6.”;

2) w art. 10a:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dotyczące gospodarowania mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze żeglugi śródlądowej, w tym wykonywania praw majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa, komercjalizacji i prywatyzacji, jak również ochrony interesów Skarbu Państwa.

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym, ustawę z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji.

„Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej reprezentuje Skarb Państwa w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6.”;

3) w art. 23c:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dotyczące gospodarowania mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze rybołówstwa, w tym wykonywania praw majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa, komercjalizacji i prywatyzacji, jak również ochrony interesów Skarbu Państwa.”.

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

Minister właściwy do spraw rybołówstwa reprezentuje Skarb Państwa w zakresie określonym w ust 1 pkt 4.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministra właściwego do spraw transportu albo ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, a w odniesieniu do wojewódzkiego, powiatowego albo gminnego regularnego przewozu osób odpowiednio przez wojewodę, starostę, wójta albo burmistrza (prezydenta miasta) - ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa albo w przypadku klęski żywiołowej;”.

b) w pkt 2 w lit. a po wyrazach „ministra właściwego do spraw transportu” dodaje się przecinek i wyrazy „ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej”;

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w przypadku klęski żywiołowej:

1) minister właściwy do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego i przewozu kolejną,

2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu w żegludze śródlądowej

- może nałożyć na przewoźnika obowiązek zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego.”;

3) użyte w art. 9a wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;

4) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej może określić, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.”;

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może określić, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego w zakresie żeglugi śródlądowej, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.”;
- 5) w art. 34 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:”;
- 6) w art. 34a w ust.1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„1.Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej, w zakresie swojej właściwości, określą, w drodze rozporządzenia:”;
- 7) w art. 36 w ust.2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„2. „Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, mogą określać szczególne warunki przewozu:”;
- 8) w art. 41 w ust. 2 po wyrazach „ministra właściwego do spraw transportu" dodaje się przecinek i wyrazy „w zakresie przewozu drogowego i przewozu kolejną, albo ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, w zakresie przewozu w żegludze śródlądowej”;
- 9) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa mogą określić, w drodze rozporządzenia, normy ubytków, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze właściwość przewożonych rzeczy oraz rodzaj środków transportu.”;
- 10) w art. 79 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określą, w drodze rozporządzenia:”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336) w art. 16 w ust. 3a po wyrazach „ministrami właściwymi do spraw gospodarki morskiej" dodaje się przecinek i wyrazy „żeglugi śródlądowej”.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195 i 688) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) ponadgimnazjalne, w tym: specjalne, integracyjne, dwujęzyczne, z oddziałami integracyjnymi, dwujęzycznymi i sportowymi, sportowe, mistrzostwa sportowego, rolnicze i leśne, morskie i żeglugi śródlądowej,

2) w art. 3 po pkt 2g dodaje się pkt 2h – 2i w brzmieniu:

„2h) szkole morskiej – należy przez to rozumieć szkołę ponadgimnazjalną kształcąca wyłącznie w zawodach podstawowych dla żeglugi morskiej lub rybołówstwa, dla których, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej;

2i) szkole żeglugi śródlądowej – należy przez to rozumieć szkołę ponadgimnazjalną kształcąca wyłącznie w zawodach podstawowych dla żeglugi śródlądowej, dla których, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej;”;

3) w art. 5 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje następujące brzmienie:
„2. Szkoła i placówka, z zastrzeżeniem ust. 3a-3e, 3h, 3i oraz 3j, może być zakładana i prowadzona przez:”

4) w art. 5 po ust. 3g dodaje się ust. 3h – 3j w brzmieniu:

„3h. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może zakładać i prowadzić publiczne szkoły morskie.

3i. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może zakładać i prowadzić publiczne szkoły żeglugi śródlądowej.

3j. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może zakładać i prowadzić publiczne szkoły rybołówstwa.”;

5) w art. 22 a:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żeglugi morskiej mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w zakresie zgodności z postanowieniami konwencji, o której mowa w art. 32b.”;

b) po ust. 9 dodaje się ust. 10-11 w brzmieniu:

„10. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żeglugi śródlądowej mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.”

11. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla rybołówstwa mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”

6) w art. 22an ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla żeglugi morskiej może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, lub ministra właściwego do spraw rybołówstwa w zakresie zgodności z postanowieniami konwencji, o której mowa w art. 32b.”;

7) w art. 22an po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla żegluga śródlądowej może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej.”;

„2b. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla rybołówstwa może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”;

8) Art. 32b otrzymuje brzmienie:

„Art. 32b. 1. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach dla żegluga morskiej kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, w zakresie realizowania w procesie kształcenia w tych szkołach postanowień Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201, z 1999 r. Nr 30, poz. 286 oraz z 2013 r. poz. 1092).

2. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach podstawowych dla żegluga śródlądowej kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej.

3. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach podstawowych dla rybołówstwa kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”

9) w art. 35 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb sprawowania oraz formy nadzoru pedagogicznego, sposób ustalania spełniania wymagań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 21a ust. 3, sposób i warunki dostępu do elektronicznej platformy nadzoru pedagogicznego, wykaz stanowisk, o których mowa w ust. 5, kwalifikacje niezbędne do sprawowania nadzoru pedagogicznego, a także kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 5a, uwzględniając wymogi sprawności, skuteczności i efektywności nadzoru pedagogicznego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881) art. 13f ust.3 i ust. 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące zawartości siarki w paliwie żeglugowym, w tym sposób jej oznaczania, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie ograniczenia zawartości siarki w paliwach.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe kryteria jakościowe dla paliw żeglugowych dostarczanych na statek, mając na względzie ochronę środowiska przed zanieczyszczeniami ze statków.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154) po art. 5 c dodaje się art. 5d w brzmieniu:

„Art. 5d 1. Kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1098 oraz z 2002 r. Nr 37, poz. 330) wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

2. Kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w niniejszej ustawie, z wyłączeniem art. 2 pkt 1 i 3, oraz przepisach szczególnych, w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw państwowych oraz spółek z udziałem Skarbu Państwa wykonuje:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wobec: Chłodnia Szczecińska Sp. z o.o., Gryf Nieruchomości Sp. z o.o., Marina Hotele Service Sp. z o.o. w likwidacji, P.P. Polska Żegluga Morska, Polska Żegluga Bałtycka S.A., Przedsiębiorstwo Budownictwa Hydrotechnicznego Odra 3 Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe "Port Rybacki GRYF" Sp. z o.o., Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o. w upadłości, Stocznia Szczecińska Porta Holding S.A. w upadłości, Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A., C.Hartwig Gdynia S.A., Centrum Techniki Okrętowej S.A., Dalmor S.A., Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Rejestr Statków S.A., Przedsiębiorstwo Robót Czerpalnych i Podwodnych Sp. z o.o., SIARKOPOL Gdańsk S.A., Stocznia Gdańska S.A. w upadłości, Stocznia Gdynia S.A. w upadłości, Zarząd Morskiego Portu Gdańsk S.A., Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A., Polskie Ratownictwo Okrętowe w Gdyni sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Spedycji Międzynarodowej C.Hartwig Warszawa S.A.;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej wobec: Porty-Odrzańskie S.A. w likwidacji, Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego w Warszawie S.A., Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego w Tczewie Sp. z o.o. w likwidacji;
- 3) minister właściwy do spraw rybołówstwa wobec: Zakłady Sieci Rybackich w Korszach S.A. w likwidacji, Przedsiębiorstwo Produkcji i Hodowli Ryb Słodkowodnych w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Dubiu w likwidacji.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 179 oraz z 2015 poz. 1569 i 1642) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„1. Zgody ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, udzielonej w drodze decyzji administracyjnej wymaga.”;
- 2) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Art. 15. Właściwy wojewoda, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, wniesie do spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, grunty Skarbu Państwa nieoddane w użytkowanie wieczyste i położone w granicach portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, celem pokrycia

akcji tych spółek obejmowanych przez Skarb Państwa. Grunty, które nie zostaną wniesione do spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, właściwy wojewoda przekaze, w drodze umowy, nieodpłatnie tym spółkom do nieodpłatnego użytkowania.”;

3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedstawicielami Skarbu Państwa w radach nadzorczych spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, są osoby wyznaczone przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

2. W skład rad nadzorczych spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, wchodzi ponadto przedstawiciele gmin, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, wskazani przez zarządy tych gmin.

3. W skład rady nadzorczej spółki, o której mowa w art. 13 ust. 3, wchodzi przedstawiciele gmin, o których mowa w art. 13 ust. 3, w równej liczbie, wskazani przez zarządy tych gmin.

4. Do członków rad nadzorczych w spółkach zależnych, w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 Kodeksu spółek handlowych, od spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1-3, nie stosuje się art. 10b ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236, z 2015 r. poz. 1045, 1890).”

Art. 8. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r. poz. 20, z późn. zm.²⁾ w art. 4 w ust. 1 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych,” dodaje się wyrazy „ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295 oraz z 2015 r. poz. 1505) w art. 35 w ust. 3 po wyrazach „Minister właściwy do spraw transportu” dodaje się przecinek i wyrazy „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 10. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960) w art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Utrzymanie śródlądowych dróg wodnych w stanie zapewniającym bezpieczną żeglugę, z zastrzeżeniem ust. 5, należy do jednostek organizacyjnych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, zwanych dalej „administracją drogi wodnej”, działających w tym zakresie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i 915) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu w zakresie transportu drogowego, kolejowego i lotniczego, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w zakresie ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, a minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie ruchu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, 1252 i 2135, z 2005 r. poz. 72 oraz z 2009 r. poz. 106.

jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla innych użytkowników z wprowadzonych ograniczeń."

Art. 12. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1191 oraz z 2015 r. poz. 2281) w art. 22 w ust. 3 w pkt 3 po wyrazach „ministrów właściwych do spraw transportu" dodaje się przecinek i wyrazy „żeglugi śródlądowej".

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 851) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „ministrów właściwych do spraw transportu" dodaje się przecinek i wyrazy „żeglugi śródlądowej";
- 2) w art. 27 w ust. 2 po wyrazach „Ministrowie właściwi do spraw transportu" dodaje się przecinek i wyrazy „żeglugi śródlądowej".

Art. 14. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w art. 11 ust. 1, w ust. 2, w ust. 3 w pkt 1, 3 i w ust. 4, w art. 13 w ust. 5, w art. 14 w ust. 7, w art. 15 w ust. 2, w art. 16 w ust. 3, w art. 17 w ust. 6, w art. 18 w ust. 5, oraz w art. 19 w ust. 1, w ust. 2 w pkt 1, w ust. 3 i w ust. 4 w pkt 5, użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw transportu" zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej";
- 2) w art. 7 w ust. 2 i 3 wyraz „transportu" zastępuje się wyrazami „żeglugi śródlądowej".

Art. 15. W ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1389) w art. 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków i zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, z uwzględnieniem rodzaju wykonywanych prac podwodnych, miejsca i terminu ich prowadzenia, a także sposobu ich oznakowania."

Art. 16. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50) w art. 21 w ust. 2 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw finansów publicznych" dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej".

Art. 17. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.³⁾) w art. 150:

- 1) użyte w ust. 2 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w różnych przypadkach, wyrazy „minister właściwy do spraw transportu" zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej";

- 2) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw żeglugi

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542

śródlądowej i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz.383) w art. 14l ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępcami przewodniczącego Komitetu do spraw Umowy Partnerstwa są:

- 1) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- 2) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa;
- 3) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266) w art. 8 w ust. 3 w pkt 1 w lit. u średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. v w brzmieniu: „v) żegluga śródlądowa;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1418, z 2015 r. poz. 308 i 349 oraz z 2016 r. poz. 50) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Nadzór nad działalnością Agencji w zakresie objętym działem administracji rządowej – rybołówstwo sprawuje minister właściwy do spraw rybołówstwa.”;
- 2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, nadaje Agencji statut, w którym określa jej organizację, w tym siedziby jej oddziałów regionalnych i biur powiatowych, uwzględniając zakres zadań realizowanych przez Agencję i potrzebę ich sprawnego wykonywania.”;
- 3) w art. 8:
 - a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Organem Agencji jest Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wspólny wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi powołuje zastępców Prezesa Agencji na wniosek Prezesa Agencji, z zastrzeżeniem, że jednego zastępcę Prezesa Agencji powołuje się na wniosek ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”,
 - c) ust. 16 otrzymuje brzmienie:
„16. Prezes Agencji składa Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa roczne sprawozdanie z działalności Agencji do dnia 15 maja każdego roku.”;
- 4) w art. 21:
 - a) w ust. 3 po wyrazach „z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi” dodaje się wyrazy „i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa”,

- b) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Zasady wynagradzania pracowników Agencji są określone w regulaminie wynagradzania, ustalonym przez Prezesa Agencji za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi i ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”,
- c) w ust. 9 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi” dodaje się wyrazy „i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa”.

Art. 21. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po punkcie 2 dodaje się punkt 2a w brzmieniu:
„2a) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa prowadzone w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań, o których mowa w pkt 1;”;
- 2) w art. 6 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wysokość środków finansowych na naukę w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa Minister ustala zgodnie z ust. 1, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.”;

Art. 22. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 900 j.t.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12:
 - a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3. jedenastu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki, gospodarki morskiej, informatyzacji, nauki, rolnictwa, rozwoju regionalnego, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W pracach Rady może uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez ministrów właściwych do spraw: budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, żeglugi śródlądowej, rybołówstwa, finansów publicznych, pracy, rodziny oraz zabezpieczenia społecznego, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.”;

Art. 23. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1229 i 1926 oraz z 2016 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;”;
- 2) w art. 18 w ust. 2:
 - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ministra właściwego do spraw transportu - w zakresie zadań związanych z funkcjonowaniem infrastruktury dotyczącej transportu drogowego, kolejowego i lotniczego;"

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie zadań związanych z funkcjonowaniem infrastruktury dotyczącej żeglugi śródlądowej;"

Art. 24. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1440 j.t. z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:";

2) w art. 46:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania środków transportu, którymi są wykonywane przewozy o charakterze użyteczności publicznej, uwzględniając konieczność ujednoczenia oznakowania środków transportu w przewozach o charakterze użyteczności publicznej i zapewnienia możliwości identyfikowania tych przewozów, w zakresie transportu drogowego, kolejowego, linowego i linowo-terenowego.";

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania środków transportu, którymi są wykonywane przewozy o charakterze użyteczności publicznej, uwzględniając konieczność ujednoczenia oznakowania środków transportu w przewozach o charakterze użyteczności publicznej i zapewnienia możliwości identyfikowania tych przewozów, w zakresie transportu morskiego oraz żeglugi śródlądowej.";

3) w art. 49:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych ujętych w informacjach dotyczących publicznego transportu zbiorowego w zakresie transportu drogowego, kolejowego, linowego i linowo-terenowego.";

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych ujętych w informacjach dotyczących publicznego transportu

zbiorowego w zakresie transportu morskiego oraz żeglugi śródlądowej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2167 i 2359 oraz z 2016 r. poz. 266) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw energii, minister właściwy do spraw transportu, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa we współpracy z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego przygotowują, zgodnie ze swoją właściwością, propozycje badań statystycznych, niezbędnych do monitorowania krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2011 r., Nr 227, poz. 1367 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 33 w ust. 2, 3, 6 i 7, w art. 35 w ust. 2, w art. 38 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 63 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 95 w ust. 7 w pkt 3, w różnych przypadkach, wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;
- 2) użyte w art. 43 w ust. 6, w art. 82, w art. 83 w ust. 3, w art. 84 w ust. 1, w art. 87 w ust. 1, 3, 4, 6 i 7, w art. 88, w art. 95 w ust. 9, w art. 97 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 oraz w art. 104 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w różnych przypadkach, wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „odpowiednio minister właściwy do spraw transportu albo minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;
- 3) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 9 ust. 1:

 - 1) pkt 3 - jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej;
 - 2) pkt 4 - jest minister właściwy do spraw transportu.”;
- 4) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określają, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania, mając na uwadze zakres niezbędnych danych.”;
- 5) w art. 43:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na egzaminie, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez:

 - 1) ministra właściwego do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 2) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.

Katalog pytań oraz pytania zawarte w teście egzaminacyjnym nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.",

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Komisję, o której mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, powołuje:
- 1) minister właściwy do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych
- spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.",
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, może zgłaszać za pośrednictwem Dyrektora TDT do:
- 1) ministra właściwego do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych albo
 - 2) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych
- w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu lub ogłoszenia jego wyniku, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu lub wyniku.";
- 6) w art. 49 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określą, w drodze rozporządzenia:";
- 7) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Nadzór nad wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w ust. 1, pod względem legalności i rzetelności sprawuje:
- 1) minister właściwy do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.";
- 8) w art. 58 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określą, w drodze rozporządzenia:";
- 9) w art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określą, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze, że stawki tych opłat powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzenia.";
- 10) w art. 72 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określą, w drodze rozporządzenia:";

11) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny, notyfikacji i dalszego monitorowania jednostek notyfikowanych biorących udział w procedurach związanych z ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi odpowiada:

- 1) minister właściwy do spraw transportu - w zakresie działalności związanej z przewozem drogowym oraz przewozem kolejowym towarów niebezpiecznych;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie działalności związanej z przewozem żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

12) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka kontrolująca składa wnioski o autoryzację:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw transportu - w przypadku działalności związanej z przewozem drogowym oraz przewozem kolejowym towarów niebezpiecznych;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej - w przypadku działalności związanej z przewozem żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

13) w art. 89 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jednostki notyfikowane informują odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.”;

14) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad przewozem towarów niebezpiecznych oraz nad jednostkami realizującymi zadania związane z tym przewozem, z zastrzeżeniem art. 98, sprawuje:

- 1) minister właściwy do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu kolejną towarów niebezpiecznych;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

15) art. 104 trzymuje brzmienie:

„1. Odpowiednio do posiadanych kompetencji Główny Inspektor Transportu Drogowego i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje dotyczące wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczby:

- 1) przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych;
- 2) stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych: – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu kolejną towarów niebezpiecznych.

2. Szef Służby Celnej, Komendant Główny Straży Granicznej i Komendant Główny Policji, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw transportu - w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu kolejną towarów niebezpiecznych;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej - w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.

3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej informacje, o których mowa w ust. 1, oraz o liczbie złożonych wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

4. Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują informacje, o których mowa w ust. 1 ministrowi właściwemu do

spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.

16) w art. 106 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw transportu wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 24 w ust. 7 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw transportu” dodaje się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”;
2. w art. 33 w ust. 2 po wyrazie „transportu,” dodaje się wyrazy „żeglugi śródlądowej,”;
3. w art. 83 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej,”.

Art. 28. W ustawie z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową (Dz. U. poz. 1014 oraz z 2014 r. poz. 1554) użyte w art. 6 w ust. 3 wyrazy „ministrem właściwym do spraw transportu” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 29. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r., poz. 980 j.t.) w art. 13 w ust. 3 po pkt 10c dodaje się pkt 10 d w brzmieniu:
„10 d) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;”.

Art. 30. Z dniem wejścia w życie ustawy w odniesieniu do umów zawartych w sprawach objętych działem określonym w art. 10a ustawy zmienianej w art. 1, w miejsce ministra dotychczas właściwego wstępuje minister właściwy do żeglugi śródlądowej.

Art. 31. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestry prowadzone przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą stają się rejestrami prowadzonymi przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej określonego w art. 10a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 32. 1. Sprawy wszczęte na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą i niezakończone przed dniem jej wejścia w życie, są prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów przez organy, które przejęły zadania i kompetencje zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Organy, które przejęły zadania i kompetencje zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, przejmują wszystkie prawa i obowiązki organów, które utraciły zadania i kompetencje.

3. Akta spraw, o których mowa w ust. 1, podlegają niezwłócnemu przekazaniu organom, które przejęły zadania i kompetencje.

Art. 33. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej i rybołówstwa dopuszczone do użytku w szkole przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami art. 22a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują ważność.

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101, 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281.

Art. 34. Dopuszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do użytku szkolnego podręczniki do kształcenia w zawodach podstawowych dla żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej i rybołówstwa uznaje się za dopuszczone do użytku szkolnego zgodnie z przepisem art. 22a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 35. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w odniesieniu do umowy zawartej na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 14, w miejsce ministra właściwego do spraw transportu wstępuje minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 36. Rada do Spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej, o której mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 14, powołana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przy ministrze właściwym do spraw transportu, staje się Radą do Spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej, o której mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 37. 1. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powołany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20 pełni swoją funkcję do czasu powołania Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zastępcy Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20 pełnią swoje funkcje do czasu powołania zastępców Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. Egzaminy, o których mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 26, przeprowadza się przy użyciu pytań egzaminacyjnych pochodzących z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu, o którym mowa w art. 33 ust. 2 tej ustawy, do czasu zatwierdzenia katalogu pytań, o którym mowa w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 39. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 26, powołana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przeprowadza egzaminy, o których mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 26, do czasu powołania tej komisji zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 40. Egzamin, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 26, przeprowadza się przy użyciu pytań egzaminacyjnych pochodzących z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 tej ustawy, do czasu zatwierdzenia katalogu pytań, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 41. Komisje egzaminacyjne, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 26, powołane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przeprowadzają egzaminy,

o których mowa w tym przepisie, do czasu powołania tych komisji zgodnie z art. 43 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 42. Procedury oceny, notyfikacji i monitorowania jednostek notyfikowanych biorących udział w procedurach związanych z ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi opracowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 26 zachowują ważność.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw nauki, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy, powołuje w skład Rady Centrum Badań i Rozwoju, o której mowa w art. 12 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powoła do składu Komitetu Konsultacyjnego, o którym mowa w art. 13 ustawy zmienianej w art. 29, przedstawiciela ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 44. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw transportu, realizujący do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej stają się członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionymi w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej lub ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zawiadomić na piśmie członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1 o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.⁵⁾) stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm.⁶⁾).

4. Do pracowników zatrudnionych w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw transportu i realizujących do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwego do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwego do spraw żeglugi śródlądowej stosuje się art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Art. 46. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 47. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, przeznaczenie składników majątkowych będących przed dniem wejścia w życie ustawy w posiadaniu ministra

właściwego do spraw Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw transportu przeznaczonych do wykonywania zadań, których realizacja została przekazana niniejszą ustawą ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej lub ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 48. W ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy generalni urzędów obsługujący ministrów właściwych do spraw: Skarbu Państwa, transportu, gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej zawrą porozumienie w zakresie wykonania postanowień - o których mowa w art. 45 - dotyczące uregulowania spraw kadrowych i płacowych, wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. CEL, POTRZEBA WYDANIA USTAWY, STAN RZECZYWISTY.

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw przewiduje stworzenie ministrom właściwym do spraw gospodarki morskiej, rybołówstwa oraz żeglugi śródlądowej instrumentów prawnych niezbędnych do prawidłowego wykonywania powierzonych im zadań.

Polityka państwa w zakresie tych trzech działów wymaga głębokiej przebudowy a w wielu kwestiach - odbudowy. W szczególności podkreślić należy konieczność „powrotu” Polski nad Morze Bałtyckie – w sensie gospodarczym i w wymiarze społecznym, co wymaga m.in. odbudowy polskiego przemysłu okrętowego. Niezbędna jest również odbudowa polskiego rynku armatorskiego i polskiej floty śródlądowej, jak również wypracowanie nowej strategii rozwoju rybołówstwa.

Prowadzenie spójnej polityki w zakresie gospodarki morskiej, rybołówstwa oraz żeglugi śródlądowej jest w chwili obecnej dla państwa polskiego zadaniem pierwszoplanowym. Należy wskazać, iż zgodnie z danymi EUROSTAT obecnie od 3 do 5 procent unijnego produktu krajowego brutto (PKB) jest wypracowywane przez sektor morski. 90 proc. handlu zagranicznego i 43 proc. handlu wewnątrz unijnego realizowane jest drogą morską. Europejski przemysł stocznioowy stanowi 10 proc. światowej produkcji, zaś pod względem wartości produkcji zajmuje pierwsze miejsce na świecie. Flota rybacka (sektor rybołówstwa i akwakultury) w całej Europie angażuje bez mała 100 tys. łodzi. Te dane wskazują dobitnie, iż omawiane działy muszą znajdować się w centrum działania rządzących. Organy państwa muszą zaś posiadać narzędzia umożliwiające właściwe określanie celów polityki w tych obszarach, oraz ich skuteczne wykonywanie.

Potrzeba szczególnego zwrócenia uwagi na problem żeglugi śródlądowej i potraktowania jej, jako osobnej sfery działania administracji rządowej znalazła już wyraz w ustawie z dnia 19 listopada 2015 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz., 1960), która weszła w życie 27 listopada 2015 r., a zgodnie, z którą żegluga śródlądowa stanowi osobny dział administracji rządowej.

2. RÓŻNICE POMIĘDZY STANEM OBECNYM A PROJEKTOWANYM STANEM PRAWNYM

A) zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej

W art. 10 ust. 4 ustawy o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812 z późn. zm. - dalej ustawa o działach) proponuje się wprowadzenie zmiany polegającej na wskazaniu iż minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oprócz instytucji objętych jego nadzorem dotychczas, sprawuje nadzór również nad Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa w Gdyni (SAR) i Centralną Morską Komisją Egzaminacyjną oraz nad Instytutem Morskim w Gdańsku. Odnośnie Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w Gdyni (SAR) i Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej powyższa nowelizacja jest logiczną konsekwencją okoliczności, iż podmioty te podlegają temu ministrowi na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 116 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. 2016 r. poz. 281 z późn. zm.). Tym samym dla spójności regulacji winny być również wskazane jako jednostki

organizacyjne objęte jego nadzorem na podstawie ustawy o działach administracji rządowej. Z kolei wskazanie Instytutu Morskiego w Gdańsku jako jednostki objętej nadzorem ministra wynika przede wszystkim z potrzeby aby nadzór ten obejmował całość działalności naukowo - badawczej w zakresie gospodarki morskiej.

Logiczną konsekwencją, dokonanego już ustawą z dnia 19 listopada 2015 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw, powierzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej spraw związanych z gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze gospodarki morskiej, winno być również powierzenie mu reprezentowania Skarbu Państwa w przedmiotowym zakresie, co zostanie dokonane poprzez dodanie w ustawie o działach art. 10 nowego ust. 5 o odpowiedniej treści (art. 1 pkt 1 lit b ustawy).

Jednocześnie, aby zapewnić realizację polityki polegającej na stopniowym przenoszeniu zadań w zakresie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa do ministerstw branżowych konieczne jest również aby ministrowie kierujący działami rybołówstwo oraz żegluga śródlądowa uzyskali (w zakresie kierowanych przez siebie działów) takie same kompetencje w zakresie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, jak te posiadane już przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej (przyznane ustawą z dnia 19 listopada 2015 r.). Dlatego też w projekcie zawarto wprowadzenie przepisów zgodnie z którym działy rybołówstwo oraz żegluga śródlądowa obejmować będą także sprawy związane z gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze tych działów (art. 1 pkt 2-3 ustawy).

B) zmiany w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe

Wyodrębnienie żeglugi śródlądowej jako odrębnego działu administracji rządowej rodzi konieczność uwzględnienia tej zmiany w przepisach ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (Dz. U. 2015 poz. 915 - dalej: Prawo przewozowe) - które obejmują swym zakresem zagadnienia związane z przewozem osób i rzeczy wodnymi drogami śródlądowymi. W szczególności ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej winny być przyznane kompetencje przysługujące dotychczas ministrowi właściwemu do spraw transportu, a związane z określonymi sytuacjami szczególnymi. Do takich kompetencji należy możliwość ograniczenia obowiązku przewozu, bądź nałożenia na przewoźnika obowiązku zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego - ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa albo w przypadku klęski żywiołowej. Pozostawienie bez zmian obecnego stanu prawnego, w sytuacji gdy żegluga śródlądowa nie jest już objęta działem transport, oznaczałoby, iż minister właściwy do spraw tej żeglugi nie mógłby właściwie reagować w odpowiedni sposób na wskazane powyżej okoliczności, co rodziłoby znaczne ryzyko dla bardzo istotnych wartości jakimi są obronność i bezpieczeństwo państwa, oraz należyte zapobieganie skutkom klęski żywiołowej. Zmiana proponowana w art. 2 pkt 1-2 ustawy wyeliminuje tego rodzaju niebezpieczeństwo. Naturalną konsekwencją wyodrębnienia żeglugi śródlądowej, jako odrębnego działu administracji rządowej jest również zmiana przewidziana w art. 2 pkt 3 ustawy, polegająca na tym, aby kompetencję strictly odnoszącą się do tej materii tj. wprowadzanie ograniczeń w przewozie rzeczy z uwagi na wystąpienie poważnych zakłóceń na rynku usług przewozowych w żegludze śródlądowej, oraz określania czasu obowiązywania tych ograniczeń i zakresu przedmiotowego lub terytorialnego ich stosowania, wykonywał minister kierujący tym działem, nie zaś jak dotychczas minister właściwy do spraw transportu. Te same powody uzasadniają, aby minister ten miał realny

wpływ na wydawanie rozporządzeń wykonawczych do Prawa przewozowego - w zakresie jakim mogą one odnosić się do żegluga śródlądowej. Tym samym minister transportu winien wydawać takie akty dopiero gdy dojdzie z ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej do porozumienia odnośnie ich treści. Stosowne propozycje zmian dotyczące wydawania przedmiotowych rozporządzeń zostały zatem zawarte w art. 2 pkt 4-10 ustawy.

C) zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie określonym w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336).

D) zmiany w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

Projekt ustawy przewiduje możliwość zakładania i prowadzenia przez właściwych ministrów szkół ponadgimnazjalnych : morskich, żegluga śródlądowej i rybołówstwa.

Wyodrębnienie działu żegluga śródlądowa rodzi konieczność zapewnienia ministrowi kierującemu tym działem kompetencji dotyczących procesu nauczania zawodów dla tej żegluga. Nie może on bowiem pozostać bez wpływu na sposób i poziom szkolenia osób które będą prowadzić różnorodną działalność w materii leżącej w zakresie jego właściwości. W chwili obecnej szereg kompetencji określonych w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195 i 688 z późn. zm. dalej: ustawa o systemie oświaty), a odnoszących się do szkolenia zawodowego w zakresie żegluga śródlądowej należy do ministra transportu. W ustawie proponuje się przekazanie ich ministrowi właściwemu do spraw żegluga śródlądowej. Kompetencje te to: możliwość wyrażania wiążącej opinii odnośnie programów nauczania do zawodów podstawowych dla żegluga śródlądowej (art. 4 pkt 5 lit. b) oraz wydawania decyzji o dopuszczeniu do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w tych zawodach (art. 4 pkt 7). Ponadto kuratoria oświaty zostają zobowiązane do współpracy z ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej (tak jak do tej pory z ministrem właściwym do spraw transportu) w zakresie sprawowania nadzoru pedagogicznego (art. 4 pkt 8). Także rozporządzenia wykonawcze odnośnie określonych zagadnień związanych z nadzorem pedagogicznym, wydawane przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, będą wymagały uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej, który przejmie w ten sposób kompetencje dotychczas przysługujące obecnie ministrowi właściwemu do spraw transportu (art. 4 pkt 9).

E) zmiany w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa

Dla rozwoju polskiej gospodarki morskiej konieczne jest, aby minister właściwy do spraw gospodarki morskiej dysponował jak najszerszymi kompetencjami we wszystkich sprawach mogących mieć wpływ na skuteczną realizację tego celu. W tym celu winien on posiadać istotne instrumenty w zakresie wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa. Tego rodzaju rozwiązanie będzie spójne z generalną polityką polegającą na stopniowym przenoszeniu zadań w zakresie nadzoru właścicielskiego nad spółkami o

kluczowym znaczeniu dla państwa do ministerstw branżowych. W związku powyższym w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. 2016 r. poz. 154 z późn. zm.- dalej: ustawa o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa) postuluje się dodanie nowego art. 5d regulującego opisane wyżej zagadnienia.

Konieczność skupienia kwestii związanych z gospodarką morską w możliwie w jednym ośrodku decyzyjnym przemawia za przekazaniem ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej, kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (proponowany art. 5d ust. 1 ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa). Wspomniana zaś już wyżej potrzeba realizacji koncepcji przenoszenia do ministerstw branżowych zadań w zakresie nadzoru właścicielskiego nad spółkami o kluczowym znaczeniu, uzasadnia przekazanie ministrom kierującym działami: gospodarka morska, rybołówstwo i żegluga śródlądowa określonych kompetencji odnośnie enumeratywnie wyliczonych w ustawie przedsiębiorstw państwowych oraz spółek z udziałem Skarbu Państwa, funkcjonujących w obszarze tych działów administracji. (proponowany art. 5d ust. 2 pkt 1-3 ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa).

Kompetencje o których mowa przysługiwałyby dotychczas ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.

F) zmiany w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich

Proponowana zmiana w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. 2010 nr 33 poz. 179 i z 2015 poz. 1569 i 1642- dalej: ustawa o portach i przystaniach morskich) związana jest, ze wzmiankowaną już uprzednio potrzebą wdrożenia polityki przenoszenia zadań w zakresie nadzoru nad określonymi kwestiami majątkowymi z właściwości ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do ministerstw branżowych. Takie rozwiązanie zapobiega rozpraszaniu procesu decyzyjnego w określonych segmentach funkcjonowania państwa. Dla realizacji tego celu istotne jest aby to minister kierujący działem gospodarka morska dysponował kompetencją do wydawania decyzji w przedmiocie wyrażenia zgody na dokonanie określonych czynności prawnych dotyczących nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską, położonych w granicach portów i przystani morskich (art. 7 pkt 1 ustawy). Z tej samej przyczyny proponuje się aby ministrowi kierującemu działem gospodarka morska, w miejsce ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, powierzyć prawo wnioskowania do właściwego wojewody o wniesienie do określonych spółek - tj. „Zarząd Morskiego Portu Gdańsk Spółka Akcyjna”, „Zarząd Morskiego Portu Gdynia Spółka Akcyjna” i „Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście Spółka Akcyjna” - gruntów Skarbu Państwa nieoddanych w użytkowanie wieczyste i położonych w granicach portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, celem pokrycia akcji tych spółek obejmowanych przez Skarb Państwa. Wzmocnieniu kierownictwa ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w sferze nadzoru nad wymienionymi wyżej spółkami Skarbu Państwa ma służyć powierzenie mu wyłącznej kompetencji do wskazywania przedstawicieli Skarbu Państwa w radach nadzorczych tych spółek.

W ustawie proponuje się odejście od zasady zgodnie z którą przewodniczącymi rad nadzorczych spółek „Zarząd Morskiego Portu Gdańsk Spółka Akcyjna”, „Zarząd Morskiego Portu Gdynia Spółka Akcyjna” i „Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście Spółka Akcyjna” muszą być przedstawiciele Gmin o których mowa w art. 13 ust. 1-3 ustawy o

portach i przystaniach morskich. Pozwoli to przedmiotowym radom nadzorczym na swobodne decydowanie o obsadzie tej funkcji.

G) zmiany w ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie zakazu stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r. poz. 20, z późn. zm.¹⁾).

H) zmiany w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295 oraz z 2015 r. poz. 1505).

I) zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960).

J) zmiany w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym

Ustawa z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 i z 2013 r. poz. 1646) - jest aktem normatywnym odnoszącym się do materii wchodzącej w zakres nowo wyodrębnionego działu administracji rządowej - tj. żeglugi śródlądowej. Owo wyróżnienie wymaga wskazania tego ministra kierującego tym działem jako organu wykonującego określone kompetencje na podstawie przedmiotowej ustawy. Obecnie powierza ona bowiem ich wykonywanie ministrowi właściwemu do spraw transportu. Proponowana zmiana (art. 14) dokonuje przekazania wszystkich omawianych kompetencji na rzecz ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

K) zmiany w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłeski żywiolowej

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o stanie kłeski żywiolowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i 915).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, 1252 i 2135, z 2005 r. poz. 72 oraz z 2009 r. poz. 106.

L) zmiany w ustawie z dnia z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1191 oraz z 2015 r. poz. 2281).

M) zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 851)

N) Zmiany w ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1389).

O) zmiany w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o zarządzaniu kryzysowym o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17).

P) W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁾)

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o Prawo telekomunikacyjne.

R) zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542

Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649 oraz z 2015 r. poz. 349, 1240, 1358 i 1890). W celu zapewnienia koordynacji i monitorowania realizacji umowy partnerstwa, w szczególności programów służących jej realizacji, w tym współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz z funduszy wspierających sektory morski lub rybacki, tworzy się Komitet do spraw Umowy Partnerstwa. Obecnie jednym z zastępców przewodniczącego tego Komitetu jest przedstawiciel wyznaczony wspólnie przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Znaczenie sektora morskiego i rybackiego wymaga zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa możliwości odpowiedniego wpływu na działalność Komitetu. W ustawie proponuje się zatem wprowadzenie rozwiązania w myśl którego uzyskałby on kompetencję do samodzielnego wskazania swego przedstawiciela, będącego zastępcą przewodniczącego Komitetu. Aby nie uszczuplać jednocześnie kompetencji ministra właściwego do spraw rozwoju wsi proponuje się aby powierzona mu została analogiczna kompetencja.

S) Zmiany w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266).

T) Zmiany w ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

W związku z koniecznością zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa odpowiednich kompetencji zasadne jest aby sprawował on nadzór nad działalnością Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dalej jako ARiMR) w zakresie objętym działem administracji rządowej „rybołówstwo”. Powierzenie takiego nadzoru zostanie dokonane poprzez dodanie nowego ust. 1 a w art. 3 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. oraz z 2015 r. poz. 308 i 349 oraz z 2016 r. poz. 50 - dalej: ustawa o ARiMR). Nie wprowadzenie powyższej regulacji spowoduje, iż istotna sfera działalności państwa w zakresie rybołówstwa pozostałaby poza sferą oddziaływania tego ministra, co w negatywny sposób może odbić się na spójności działań odnośnie ustalania kierunków polityki w tym zakresie i ich realizowania w praktyce.

Powierzenie ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa – w określonym zakresie – nadzoru nad działalnością ARiMR w logiczny sposób rodzi konieczność przyznania mu również określonych kompetencji odnośnie ustalania jej organizacji oraz powoływania jej organów wewnętrznych i kontroli działalności Agencji (Obecnie takie kompetencje odnośnie ARiMR posiadają Prezes Rady Ministrów oraz ministrowie właściwi do: spraw rozwoju wsi oraz do spraw finansów publicznych). Realizacji opisanego powyżej celu służą propozycje odpowiednich dalszych zmian w ustawie o ARiMR, zgodnie z którymi minister właściwemu do spraw rybołówstwa będzie miał określony wpływ na kształt statutu ARiMR (art. 20 pkt 2 ustawy). Co istotniejsze Prezes ARMiR będzie powoływany na wspólny wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw finansów publicznych rolnictwa oraz ministra właściwego do spraw rybołówstwa (art. 20 pkt 3 lit. a). Minister

właściwy do spraw rybołówstwa uzyska ponadto kompetencję do składania do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi wniosku powoływania jednego z zastępców Prezesa ARiMR (art. 20 pkt 3 lit. b ustawy). Przyznanie temu ministrowi opisanych wyżej kompetencji uzasadnia powierzenie mu również określonych instrumentów nadzoru nad działalnością ARiMR - dlatego proponuje się aby należał on do podmiotów na ręce których składane będzie roczne sprawozdanie z działalności tej instytucji (art. 20 pkt 3 lit. c ustawy).

U) zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki

Podkreślana już wielokrotnie w niniejszym uzasadnieniu potrzeba należytego doceniania znaczenia gospodarki morskiej, rybołówstwa i żeglugi śródlądowej dla całokształtu gospodarki państwa rodzi potrzebę zapewnienia odpowiednich środków na finansowanie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa. W dotychczas obowiązującym kształcie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. 2014, poz. 1620 i z 2015 r. poz. 249 i 1268 - dalej: ustawa o zasadach finansowania nauki) problematyka tych działów administracji nie została w jakikolwiek sposób uregulowana, co stanowi istotne utrudnienie w pozyskiwaniu środków na rzecz badań naukowych mogących mieć dla tych sfer działania państwa niekiedy fundamentalne wręcz znaczenie. Dla zaradzenia temu stanowi rzeczy proponuje się wprowadzenie w tejże ustawie pojęcia „badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa” – przez które należy rozumieć prowadzenie systematycznych prac uwzględniających specyfikę tych dziedzin i prowadzących do rozwoju lub pozyskania dla nich nowych technologii a w szczególności wdrażania nowoczesnych form transportu morskiego oraz żeglugi śródlądowej, a także prowadzenia prac rozwojowych w dziedzinie produkcji stoczniowej oraz rybołówstwa.

W) zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

Potrzeba wykorzystania najnowszych osiągnięć nauki dla celów związanych z szeroko rozumianym rozwojem gospodarki oraz podnoszeniem poziomu obronności i bezpieczeństwa państwa wymaga stworzenia ram współpracy i wzajemnego oddziaływania pomiędzy określonymi organami administracji rządowej a instytucjami których przedmiotem działania jest realizacja zadań z zakresu polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa. Agencją wprost powoływaną do tego celu jest Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, utworzone na mocy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1788 i z 2015 r. poz. 249). Niestety, jak dotychczas minister kierujący działem gospodarka morską nie był uprawniony do powoływania swego przedstawiciela w Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Potrzeba docenienia znaczenia tej gałęzi gospodarki i uwzględniania ich specyfiki, jak również ogromne znaczenie jakie ma dla niej rozwój badań naukowych umożliwiających m.in. pozyskanie nowych technologii, wymaga aby zapewnić ministrowi kierującemu działem gospodarka morską udziału (poprzez swego przedstawiciela) w pracach tego gremium. Tym samym liczebność tego ciała wzrośnie do jedenastu osób (art. 23 pkt 1 lit. a). Jednocześnie proponuje się aby ministrowie właściwi do praw rybołówstwa i oraz do spraw żeglugi śródlądowej uzyskali, obok innych ministrów możliwość udziału w pracach Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju poprzez możliwość delegowania do niej po jednym swym przedstawicielu z

głosem doradczym (art. 23 pkt 1 lit. b)

X) Zmiany w ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1229 i 1926 oraz z 2016 r. poz. 266).

Y) zmiany w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2167 i 2359 oraz z 2016 r. poz. 266).

Z) zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367 i 1454 oraz z 2015 r. poz. 1273 i 1893).

ZA) zmiany w z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾)

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o odpadach.

ZB) Zmiany w ustawie z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową (Dz. U. poz. 1014 oraz z 2014 r. poz. 1554)

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową.

ZC) Zmiany w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101, 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281.

W związku z powstaniem nowego działu administracji rządowej - żegluga śródlądowa, w projektowanej ustawie przewidziano także uwzględnienie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w wykonywaniu kompetencji w zakresie ustawy o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. poz. 1272 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 149 i 266).

ZD) zmiany w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym

Projektowana regulacja m.in. rozszerza obszar uprawnień ministra transportu w zakresie wykonywania kompetencji w przedmiocie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1440 j.t.), dotyczącej rozszerzenia delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia o regulacje w zakresie transportu drogowego, kolejowego, linowego i linowo-terenowego.

ZE) zmiany w ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki

W projektowanej ustawie w zakresie zmiany art. 13f ust. 3 i 4, polegającej na zastąpieniu podmiotu uprawnionego z ministra właściwego do spraw gospodarki na ministra właściwego do spraw energii, jako organu kompetentnego do wydawania – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej – rozporządzeń, dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym (art. 13f ust. 3) oraz określających dodatkowe kryteria jakościowe dla paliw, dostarczanych na statek (art. 13f ust. 4). W dotychczasowym stanie prawnym przedmiotowe rozporządzenia wydawał minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

3. PRZEWIDYWANE SKUTKI SPOŁECZNE, GOSPODARCZE, FINANSOWE

Nie zakłada się wywołania przez projektowane regulacje dodatkowych skutków finansowych, w tym również dla budżetu państwa, uznając, że dokonywane zmiany, głównie organizacyjno-funkcjonalne i w nadzorze, będą realizowane w ramach dotychczasowych środków pozostających w dyspozycji właściwych organów i innych jednostek organizacyjnych, a zostaną jedynie dokonane przesunięcia środków w ramach aktualnego budżetu państwa. Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy wywołuje pozytywne skutki społeczno-gospodarcze poprzez stworzenie mechanizmów umożliwiających sprawniejsze działanie organów państwa właściwych w sprawach gospodarki morskiej, rybołówstwa i żeglugi śródlądowej.

Biorąc pod uwagę organizacyjno-funkcjonalny charakter wprowadzanych zmian w działalności organów państwowych projekt nie wymaga przeprowadzania konsultacji społecznych.

4. ZGODNOŚĆ PROJEKTU USTAWY Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Projekt pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej.

Regulacje zawarte w niniejszej ustawie nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym projekt ustawy nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Zgodnie z uchwałą Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979, z 2015 r. poz. 1063 oraz z 2016 r. poz. 494), projekt nie podlega opinii właściwych instytucji i organów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

Warszawa, 20 lipca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1616/16

TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marcin Horała)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Projekt zmierza do zmiany dwudziestu dziewięciu ustaw. Zmiany te dotyczą głównie redystrybucji kompetencji organów administracji publicznej pomiędzy działami administracji rządowej. Projektowane zmiany nie mają zasadniczo wpływu na przedmiotowy zakres tych kompetencji. Projekt zmierza w szczególności do rozszerzenia zakresu uprawnień ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, ze zmianami; dalej: ustawa o działach) polega na objęciu nadzorem ministra właściwego ds. gospodarki morskiej – na zasadach określonych w przepisach szczególnych – Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w Gdyni (SAR), Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej oraz Instytutu Morskiego w Gdańsku oraz umocowaniu go do reprezentowania Skarbu Państwa w określonym zakresie (zmiana art. 10 ustawy o działach). Ponadto wnioskodawcy proponują rozszerzenie zakresu spraw objętych działami żeglugi śródlądowej i rybołówstwa i umocowanie ministrów kierujących tymi działami do reprezentowania Skarbu Państwa w określonym zakresie (zmiany art. 10a i art. 23c ustawy o działach).

Zmiana ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915; dalej: Prawo przewozowe) zmierza do umocowania ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej do ograniczania obowiązku przewozu, wyrażania zgody na ograniczenie obowiązku przewozu przez przewoźnika i ustalania warunków tego ograniczenia (zmiana art. 8 ust. 1 i ust. 2 Prawa przewozowego) oraz do nakładania na przewoźnika obowiązku zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego (zmiana art. 9 ust. 1 Prawa przewozowego). Dodatkowo, wnioskodawcy proponują umocowanie ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej w zakresie wydawania rozporządzeń w sprawach: ograniczeń w przewozie rzeczy (zmiana art. 9a Prawa przewozowego), przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego (zmiana art. 15 Prawa przewozowego), rozkładów jazdy (zmiana art. 34 ust. 2 Prawa przewozowego), sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych (zmiana art. 34a ust. 1 Prawa przewozowego), szczególnych warunków przewozów (zmiana art. 36 ust. 2 Prawa przewozowego), norm ubytków przy przesyłkach (zmiana art. 67 ust. 2 Prawa przewozowego) oraz trybu i sposobu ustalania stanu przesyłek, a także zasad, na jakich opierają się reklamacje (zmiana art. 79 Prawa przewozowego). Obecnie kompetencje do wydawania tych rozporządzeń przysługują z reguły wyłącznie ministrowi właściwemu ds. transportu. Podobnie, wnioskodawcy proponują przyznanie ministrowi właściwemu ds. żeglugi śródlądowej kompetencji do określania opakowań, w jakich nadawca obowiązany jest oddać rzecz przewoźnikowi (zmiana art. 41 ust. 2 Prawa przewozowego). Projektowane zmiany Prawa przewozowego nie wpływają na przedmiotowy zakres zmienianych kompetencji.

Analogiczny charakter ma proponowana zmiana ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930, ze zmianami). Zmiana ta ogranicza się do przekształcenia podmiotowego zakresu upoważnienia do wydania rozporządzenia, które określone jest w obowiązującej ustawie (zmiana art. 16 ust. 3a ustawy o ochronie granicy państwowej). Rozwiązania dotyczące podmiotowego zakresu kompetencji do wydania rozporządzenia przewidziano również w art. 13f ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434, ze zmianami), art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20, ze zmianami), art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r., poz. 576, ze zmianami), art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i poz. 915), art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 886), art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 851), art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. 2014 r., poz.

1389) oraz art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i poz. 50).

Zmiany ograniczające się do podmiotowego zakresu – istniejących na gruncie obowiązującego prawa – kompetencji podmiotów administrujących (m.in. kompetencji do wydania decyzji administracyjnej, podejmowania przez organy administracyjne czynności prawnych w zakresie prawa cywilnego lub określonych działań faktycznych) zawarte są w projektowanych przepisach: art. 3 ust. 1, art. 15 i art. 19 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 179, ze zmianami), art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1458, ze zmianami), art. 150 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2014 r. poz. 243, ze zmianami), art. 14l ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383), art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, ze zmianami), art. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r., poz. 1620, ze zmianami), art. 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 900), art. 8 ust. 2 i art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1229, ze zmianami), art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2167, ze zmianami), art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, ze zmianami) oraz art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980).

Projekt zakłada ponadto zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154, ze zmianami). W odniesieniu do tej ustawy wnioskodawcy proponują upoważnienie ministrów właściwych ds. gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa do wykonywania kompetencji ministra właściwego ds. Skarbu Państwa określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1098, ze zmianami) i w odniesieniu do wyliczonych w projektowanej ustawie przedsiębiorstw państwowych i spółek (zmiana art. 5d ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa).

Liczne zmiany, dotyczące wyłącznie zakresu podmiotowego kompetencji, zawierają projektowane przepisy dotyczące ustaw: z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646), z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438, ze zmianami), z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. 2015 r. poz. 1440, ze zmianami), z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2011 r. Nr 227, poz. 1367, ze zmianami) oraz z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, ze zmianami).

Projektowana zmiana ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156, ze zmianami) polega na ustanowieniu odrębnej kategorii szkół ponadgimnazjalnych: morskich i żeglugi śródlądowej oraz na przypisaniu tych szkół – w zakresie licznych istniejących obecnie kompetencji – do właściwości ministrów odpowiednio: gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej (a w zakresie publicznych szkół rybołówstwa – ministrowi właściwemu ds. rybołówstwa) (zmiana art. 2 pkt 2, art. 3, art. 5, art. 22a, art. 22an, art. 32b ustawy o systemie oświaty). Projekt zakłada także udział ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej w wydawaniu rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i trybu sprawowania oraz formy nadzoru pedagogicznego i innych zagadnień związanych z procesem kształcenia (zmiana art. 35 ust. 6 ustawy o systemie oświaty).

Wnioskodawcy proponują rozszerzenie listy dziedzin, na które przeznaczane są środki finansowe na naukę. Nową kategorię stanowią badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej oraz rybołówstwa prowadzone w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań, określonych w obowiązujących przepisach (zmiana art. 6 ustawy o zasadach finansowania nauki).

Projekt zawiera przepisy przejściowe. W szczególności, projekt zakłada zmiany w zakresie stosunków pracy określonych kategorii urzędników służby cywilnej (art. 45 projektu). Projekt zakłada wyłączenie odpowiedniego zastosowania art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, ze zmianami) w odniesieniu do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, ze zmianami). Jednocześnie, zgodnie z projektem, art. 23¹ Kodeksu pracy ma być stosowany odpowiednio „do pracowników zatrudnionych w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw transportu i realizujących do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej”.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza zgodności projektu z prawem UE wymaga uwzględnienia:

- art. 4 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 5 ust. 1 Traktatu o UE. Przepisy te ustanawiają zasadę przyznania, która określa granice kompetencji UE, oraz zasadę lojalnej współpracy. Zgodnie z zasadą przyznania wszelkie kompetencje nieprzyznane UE należą do państw członkowskich. W myśl zasady lojalnej współpracy, UE i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z traktatów. Zasada ta znajduje traktatową konkretyzację i uzupełnienie w art. 291 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, zgodnie z

którym państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów UE. Z zasad przyznania kompetencji i lojalnej współpracy wywodzona jest, z kolei, zasada autonomii proceduralnej i instytucjonalnej państw członkowskich. Stosownie do tej zasady granicą swobody regulacyjnej państw członkowskich w dziedzinie proceduralnej i instytucjonalnej jest skuteczność wiążących reguł prawa UE.

- art. 165 ust. 1 akapit pierwszy TfUE, w myśl którego UE przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych, jak również ich różnorodność kulturową i językową.
- dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. Urz. WE L 82 z 22.3.2001 r. s. 16, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2001/23/WE).

3. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projekt zakłada wprowadzenie zmian do licznych ustaw wdrażających wiążące akty prawne UE. Podstawowa część tych zmian polega na przekształceniu podmiotowego zakresu kompetencji organów administracji publicznej, na których spoczywa zadanie wykonywania tych ustaw. Przedmiotowy zakres kompetencji pozostaje zasadniczo poza zakresem regulacji projektu. Projekt wydaje się, w związku z tym, nie ograniczać skuteczności prawa UE. Należy wobec tego przyjąć, że projektowane zmiany mieszczą się w zakresie gwarantowanej traktatowo autonomii proceduralnej i instytucjonalnej państw członkowskich. Projekt nie jest sprzeczny z art. 4 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 5 ust. 1 TUE.

Stosownie do gwarancji określonych w art. 165 ust. 1 TfUE należy przyjąć, że organizowanie, administrowanie i finansowanie własnych systemów edukacyjnych należy zasadniczo do państw członkowskich. Projektowane zmiany ustawowe nie wykraczają poza ten zakres. Projekt nie narusza art. 165 ust. 1 TfUE.

Art. 45 projektu zakłada wprowadzenie zmian do stosunków pracy określonej w nim kategorii pracowników. Przepis ten określa ponadto – w ust. 2-4 – zakres zastosowania art. 23¹ Kodeksu pracy, a zatem reguły prawnej, która implementuje do prawa polskiego dyrektywę 2001/23/WE. Dyrektywa ta ustanawia gwarancje ochrony praw pracowników i ma zastosowanie do każdego przypadku przejęcia przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa, zakładu, przez innego pracodawcę w wyniku prawnego przeniesienia własności lub łączenia. Biorąc pod uwagę zakres regulacji art. 45 projektu należy wskazać, że, zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy 2001/23/WE, dyrektywę stosuje się do

przedsiębiorstw prywatnych i publicznych, prowadzących działalność gospodarczą, bez względu na to, czy działają dla osiągnięcia zysku czy nie. Jednocześnie jednak, jak wskazuje przywołany przepis, reorganizacja administracyjna organów administracji publicznej lub przeniesienie funkcji administracyjnych między organami administracji publicznej nie stanowi przejęcia w rozumieniu tej dyrektywy. Wobec tych ustaleń należy uznać, że określone w art. 45 projektu zmiany stosunków pracy wskazanej w tym przepisie kategorii pracowników nie naruszają prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 20 lipca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1617/16

TRYB PILNY

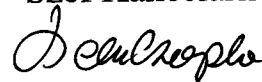
Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej i niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marcin Horała) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do zmiany dwudziestu dziewięciu ustaw. Zmiany te dotyczą głównie redystrybucji kompetencji organów administracji publicznej pomiędzy działami administracji rządowej. Projektowane zmiany nie mają zasadniczo wpływu na przedmiotowy zakres kompetencji. Projekt zmierza w szczególności do rozszerzenia zakresu uprawnień ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla